

Som nævnt indføres ved lovforslaget den væsentlige nyordning, at kommunalbestyrelsen som hovedregel kan vedtage en lokalplan endeligt og uden godkendelse fra nogen anden myndighed, når lokalplanen ligger inden for dispositionsplanens rammer.

I den gældende lovgivning findes en række *bebyggelsesregulerende bestemmelser*, som skal overholdes, medmindre andet er bestemt i visse af de plantyper, der er hjemlet i byplanlovgivningen. Der tænkes her på de bestemmelser, der fastlægger f. eks. mindstegrundstørrelsen og bebyggelsens maksimale udnyttelsesgrad og højde. I forbindelse med oprettelsen af miljøministeriet er en del af disse bebyggelsesregulerende bestemmelser overført fra boligministerens til miljøministerens ressort. Disse bestemmelser er optaget i lovforslaget under opretholdelse i princippet af de gældende ordninger. Problemerne, der knytter sig til udnyttelsesgradbegrebet og til fastsættelsen af de maksimale udnyttelsesgrader, er ret komplicerede. Regeringen har i lovforslaget lagt et forslag frem, men er indstillet på, at spørgsmålet må være genstand for indgående overvejelser under den videre behandling af lovforslaget.

Det samme gælder spørgsmålet om de såkaldte private byggeservitutter. Lovforslaget opretholder i princippet den hidtidige retstilstand på dette område, men der kan være grund til yderligere overvejelser om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at bibeholde det hidtidige system på dette område.

I forbindelse med den gennemgang af lovgivningen med henblik på forenklinger og afskaffelse af overflødig administration, som er foretaget af regeringen i samarbejde med de kommunale organisationer, blev navnlig bestemmelserne om *klage* og *dispensation* gjort til genstand for indgående og kritiske overvejelser. Resultatet af disse overvejelser er udmøntet i lovforslaget. Med henblik på at styrke den med lovforslaget tilstræbte decentralisering er det fundet rigtigst at foreslå en ordning, hvorefter de spørgsmål, der løbende vil opstå under administrationen af byplanlovgivningen, i videst muligt omfang kan opnå deres endelige løsning på kommunalt niveau. Klagemulighederne er derfor begrænset i forhold til gældende lovgivning, ligesom kommunalbestyrelsens kompetence til at dispensere fra de almindelige regler vil blive øget betydeligt.

Med fremsættelsen af lovforslaget om kommuneplanlægning umiddelbart inden udløbet af indeværende folketingssamling er det regeringens ønske at lægge navnlig lovforslagets hovedprincipper frem til bred debat.“

Endelig fremhævedes det, at lovforslagets gennemførelse ville medføre en ganske væsentlig reduktion af statens forbrug af både arbejdskraft og penge i forbindelse med administrationen af byplanlægningen.

Det var, som det fremgår af ovenstående, ikke regeringens tanke, at lovforslaget skulle gennemføres inden samlingens ophør, og